

титъ си, ту чрезъ тѣзи на своитѣ министри; и едва поправи една погрѣшка и тосъ часъ пада въ друга. Таквось е положеніето на царьетъ доро и на найпроезвѣтнитѣ и найдобродѣтелнитѣ отъ тѣхъ.

„Найдълговременнитѣ и найдобритѣ царуванія сж съвсѣмъ късы и недостатъчны за да поправѣжтъ на края туй което, неволно, были развалили въ началото. Царуванъето носи съ себеси сичкитѣ тѣзи злочестини: челоувѣческата слабостъ пада подъ едно толкосъ тежко бреме. Трѣба да съжеляваме царьетъ и да имъ прощавамы. Дѣйствиелно не сж ли тѣ достойны за съжельніе като сж обязаны да управятъ толкози челоувѣцы, на коитѣ нуждытѣ сж безкрайны, и които докарватъ толкози трудове на онѣзи които искатъ добрѣ да ги управятъ? Право да речемъ и челоувѣцитѣ сж за оплакванъе като сж длѣжны да са управятъ отъ единъ царь, който е и той челоувѣкъ като тѣхъ, когато бы са искало боговетъ да ги управятъ. Но и царьетъ не сж помалко за окайванъе, като сж длѣжны да управятъ безчислено множество развратны и лукавы челоувѣцы, когато и тѣ сж челоувѣцы, сирѣчь слабы и несъвършенны.

Телѣмахъ отговори распалено: Идоменей по своя грѣшка изгуби праотеческото си царство въ Критъ; и безъ вашитѣ съвѣты той бы изгубилъ и второто си въ Салентъ.

„Съгласенъ съмъ, пое Менторъ, че той подпаднж на голѣмы грѣшки; но намѣрете въ Гръція, и въ другитѣ найпитомны мѣста единъ царь, който не е направилъ еще понеизвинителны. Найвеликитѣ челоувѣцы иматъ, въ темперамента си и въ характера на духа си, недостатъцы които ги увличатъ; и найдостопохвалны сж тѣзи, които иматъ доблестъта да познаѣжтъ и да поправѣжтъ грѣшкитѣ си. Мыслите ли че Одиссей, великитѣ Одиссей, баца ви, който е образецъ на царьетъ въ Гръція, нема и той своитѣ слабости и недостатъцы? Ако Минерва не бы го водила на сѣка стѣпка, колко пѣти той бы паднжлъ въ опасноститѣ и въ затрудненіята които бѣ му препрѣчила сждбата? Колко пѣти Минерва го подкрѣпи и го исправи за да го води сѣкогы къмъ славата чрезъ пѣти на добродѣтелта? Но не са надѣйте, и когато го видите да царува славно въ Итака, да го